
Minneord

OSS IMELLOM

PER ANDERSEN, FINN-MOGENS HAUG, KIRSTEN K. OSEN, OLE
PETTER OTTERSEN, JON STORM-MATHISEN

Theodor Blackstad (f. 1925) døde brått 13.4. 2003. Norsk og internasjonal vitenskap har mistet en stor forsker og miljøskaper, kolleger i inn- og utland en god venn, gledesspreder og inspirator.

Theodor tok medisinsk embetseksamen i 1952 i Oslo og doktorgraden i 1958. Han virket som prosektor, senere dosent, ved Anatomisk institutt, Universitetet i Oslo 1953–67. I ti år fra 1967 var han professor i anatomi i Århus i Danmark. Som leder for et nytt anatomisk institutt ved Aarhus Universitet, gjennomførte Theodor en stor omlegning av undervisningen, reiste nytt undervisningsbygg, rekrutterte ledere, og moderniserte forskningen. Fra 1977 var han igjen professor ved Anatomisk Institutt i Oslo, hvor han fra 1993 var en meget aktiv emeritus. Han ble innvalgt i Det Norske Videnskaps-Akademi i 1982.

Hans helt usedvanlig solide internasjonale omdømme skyldtes først og fremst en serie betydelige oppdagelser, spesielt over koblingsmønsteret i hippocampus, et område av hjernebarken som er særlig viktig for minne og innlæring. Theodors innsats ble

grunnleggende for all senere utforskning av hippocampus, og gjorde dette området til en viktig generell modell for studier av nervecellers egenskaper.

Theodor var en glimrende eksperimentator, spesielt på utvikling av nye metoder for å spore forbindelser i sentralnerv-systemet. Han skapte Norges første laboratorium for biologisk elektronmikroskopi, et av de første i verden som utnyttet denne metoden til å karakterisere nervevevet og kartlegge hjernens nerveforbindelser. Theodor tok også opp nye metoder for å studere nervecellenes kjemi, og var pioner i å kvantitere deres anatomiske egenskaper tredimensjonalt.

Med sin særegne personlighet, begeistring for faget og store kunnskaper var Theodor en mester til å rekruttere nye forskere. En stor del av hjerneforskningen som nå drives i Danmark og Norge, er en direkte følge av hans innsats. Hans medarbeidere fikk frie tøyler til å finne sin egen vei, samtidig som han uegennyttig hjalp dem til rette og selv var et lysende eksempel på integritet og kvalitet.

Trass i stor arbeidsbyrde var han alltid tilgjengelig for en prat om vitenskap og andre emner. Hans smittende latter og strålende fortelleregenskaper begeistret omgivelsene. Få andre norske vitenskapsmenn er så internasjonalt respektert i sitt felt. Alle som studerer hjernebarken, er kjent med Theodors arbeider. Grunnlaget han har lagt, bidrog vesentlig til den høye rangering norsk nevroforskning ble til del i en nylig avgitt internasjonal vurdering i Forskningsrådets regi.

Theodor Blackstads bortgang har utløst en strøm av kondolanser fra kolleger verden over til Anatomisk institutt og hans familie.

Venner, kolleger og hele miljøet savner ham.

På vegne av kolleger

Publisert: 12. juni 2003. Tidsskr Nor Legeforen.

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 10. juli 2026.